

(вимоїни, що утворюється водним потоком при прориві) у 280 м, що можливе лише при прямому влучанні тактичної ядерної зброї в дамбу. Найбільш ймовірним є формування прорану довжиною 100 м, що можливе при потраплянні конвекційної зброї.

Характер затоплення визначається площею руйнації дамби і рівнем води у водосховищі. Для моделювання ситуації взято дані, про кількість води в водосховищі та стан річок на 2 березня 2022 року: рівень води 102,73 м, приплив води складає 1450 м³/с, скид Київської ГЕС – до 1664 м³/с. Виходячи з цих даних, можна сказати, що часткового затоплення зазнають ділянки у місцях зниженого рельєфу на півночі (Оболонь та Троєщина) й на півдні (від Південного мосту до захисних споруд у Процеві та Козині). Для більш точних даних були взяті в кожному районі контрольні точки глибини затоплення (при вимоїні у 280 м та 100 м) і отримали такі дані: Оболонь, ТРЦ Метрополіс - 0,95 м та 0,00 м відповідно; Русанівські сади, вул. 15-а Садова – 2,78 м та 1,75 м. Від величини прорану залежить не тільки глибина, а й час початку та досягнення максимальної глибини затоплення, що є важливим, адже це час для евакуації населення. Високої та швидкої хвилі не буде за будь-яких обставин.

Згідно з отриманих результатів, доцільним буде наступний алгоритм дій:

1. Увімкнути радіо, телевізор і слухати інформацію про подальші дії, попередити сусідів.
2. Зібрати тривожну валізу.
3. Дізнатися у органах місцевого самоврядування про місця збору та шляхи евакуації.
4. Перед виходом з будинку вимкнути всі електроприлади та газопостачання.
5. При відсутності часу та можливості для евакуації, потрібно піднятися на вищі поверхи або горище і чекати на допомогу від рятувальників.

Висновок. При прориві греблі на Київському водосховищі буде ризик затоплення декількох низин в Києві та передмісті, однак це торкається незначного відсотка населення м. Києва і не повинно бути причиною значних руйнацій у місті.

ВИКОРИСТАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

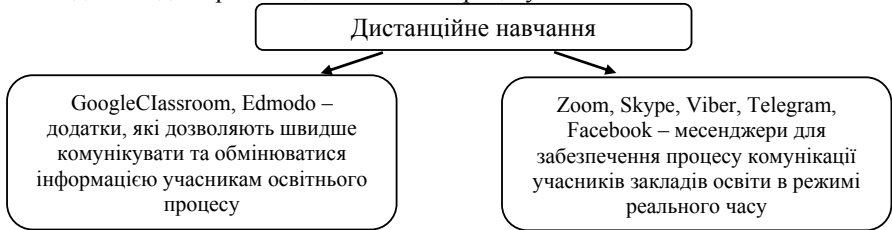
Хміль І. Ю., Сергієнко Т. В.

Національний медичний університет імені О. О. Богомольця

Сьогодення диктує нові умови навчання, серед яких наразі досить актуальне дистанційне навчання. Це дає нову перспективу для самовираження, підштовхує студентів до безустанної самостійної підготовки, надає можливість самому студенту вибрати особистий темп роботи, що на відміну від традиційного навчання зобов'язує до більшої самоорганізації. Із боку адміністрації ЗВО необхідна розробка програми інформатизації, яка вводить у дію системи автоматизації управління освітнім процесом. Це дає змогу

збільшити ефективність управління, покращити дієвість навчання студентів завдяки зворотних зв'язків в освітній системі, оперативно внести необхідні зміни у зміст, методи та форми освіти.

Упровадження дистанційного навчання студентів, безперечно, вимагає розвитку інфраструктури освітнього середовища ЗВО: розробки стратегії устаткування ЗВО необхідним навчальним програмним забезпеченням, введення в дію комп'ютерного оснащення, мережі, інформаційних терміналів, освітніх та методичних прийомів та технічної підтримки педагогічних технологій. На рисунку 1 відображено наявні платформи, які застосовуються викладачами для організації освітнього процесу в ЗВО.

Рис. 1. Типи додатків для дистанційного навчання, які використовуються в освітньому процесі в ЗВО

Примітка: складено на основі [1; 4, с. 134].

GoogleClassroom, Edmodo – освітні технологічні програми, що пропонують комунікацію, співпрацю учасників освітнього процесу. Дані програми дозволяють створювати та обмінюватися завданнями, викладачам контролювати виконання робіт студентами, студентам знаходити розклад. Доеднання можливе через приватний код, наданим адміністратором конференції.

Zoom, Skype, Viber, Telegram, Facebook – застосунки для обміну текстовими повідомленнями та ведення відео чатів. Ці додатки дають можливість організувати зустріч та конференції. До відеоконференції можна підключитися під час звичайного дзвінка або маючи посилання (Zoom).

Отже, безсумнівно, застосування новітніх педагогічних технологій дозволяє учасникам освітнього процесу взаємодіяти навіть в неурочний період, оскільки студенти можуть надсилати виконані завдання по виконанню, а викладачі перевіряти в зручний для них час.

Література:

1. Brown M., Dehoney J., Millichap N. The next generation digital learning environment. A Report on Research. ELI Paper. 2015. URL: <https://library.educause.edu/~media/files/library/2015/4/eli3035-pdf.pdf>
2. Eslami R., Ahmadi S. Investigating the Role of Educational Media on Secondary School Students' Learning Process Improvement in Jahrom City. *Journal of Humanities Insights*. 2019. № 3 (01). Pp. 13-6.
3. Morse N., Kocharian A. Model Standard of ICT Competence of University Teachers in the Context of Improving the Quality of Education. *Information Technologies and Learning Tools*. 2014. № 43 (5). Pp. 27–39.